

dette uheldige Forhold i Loven af 8de Maj 1894. Dernæst vil jeg henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa, om der ikke kunde være Grund til at tænke over den Sag, om der ikke kunde gøres noget i den af mig paapegede Retning, i alt Fald over for fremtidige Anlæg. Lods-ejerne indsendte for en Maanedstid siden et Andragende til den ærede Indenrigsminister med en Besværing over dette Forhold og tilbød, hvis der overhovedet kunde ned-sættes en ny Kommission, at betale Udgifterne derved, hvis denne Kommission gik dem imod. Vi have imidlertid ikke hørt noget. Jeg kan ogsaa godt indse, at det er ret vanskeligt for Regeringen at gøre noget her; men jeg vil henstille, om der ikke i nogen Grad kunde raades Bod paa, hvad der er sket. Vel skulle vi afstaa vor Jord til Fordel for Staten i saadanne Tilfælde, men vi maa ogsaa kunne fordrøfuld Erstatning. I det hele er det uheldigt i vor i mange Retninger agrariske Tid, at saadanne Tab skulle paaføres det danske Landbrug. Her er netop et Punkt, hvor jeg tror, man kunde blive fritagen for at lide ligefrem Tab.

L. Christiansen: Idet jeg blot vil udtale min Tilslutning til de i et Møde i forrige Uge fremkomne Udtalelser fra det ærede Medlem fra Middelfart (Lohmann) til Anbefaling af, at ogsaa Fyn i et passende Forhold blev delagtig i det paa Finansloven foreslaaede Statstilskud til Kød-eksportens Fremme, skal jeg dertil føje nogle faktiske Oplysninger. En større Kreds af fynske Landmænd har, som det er almindelig bekendt, alt anvendt betydeligt for at erhverve et i Odense beliggende Slagteri og vil desuden anvende store Udgifter for at faa dette indrettet fuldt ud tidssvarende og tilfredsstillende. Dernæst er der, som det maaske ikke er alle bekendt, anlagt et Andelsslakteri i Faaborg, paa hvilket der ogsaa er anvendt betydeligt for at indrette det saaledes, at det kan slagte Kreaturer til Eksport. Endelig er der sidste Sommer opført et Slagteri i Nyborg, og ogsaa paa dette er der kostet betydelige Summer, for at det kan staa fuldt færdigt, tjenligt til Eksport. Jeg skal imidlertid i den Overbevisning, at det, som jeg synes, berettigede Krav fra Fyns Side sikkert vil blive imødekommet, navnlig efter at vi have hørt den højtærede Ministers velvillige Udtalelser, ikke spille Tingets Tid eller trætte det med mulige Gentagelser i denne Henseende, men fra-

falde Ordet og afholde mig fra al videre Motivering.

Bluhme: Jeg havde ikke tænkt at skulle tage Ordet, men i Anledning af de Udtalelser, der fra forskellige Sider ere fremkomne med Hensyn til Statsbanernes Takster efter den ny Ordning og særlig i Anledning af det, man har fremdraget med Hensyn til de Udtalelser, der fremkom, da vi her i sin Tid vedtoge denne Lov ved eneste Behandling, skal jeg dog tillade mig nogle Bemærkninger. Der er sagt, at der hersker Utilfredshed med den Maade, hvorpaa Loven virker, og det er vistnok ogsaa Tilfældet. Jeg tror dog, at man fejler ved at rette for stærke Bebrejdelser enten mod Ministeren eller det daværende Udvalg. Det er jo rigtigt, hvad den ærede Minister sagde, at ved en saadan Lov glemmer man saa let Goderne for kun at fremhæve de mindre heldige Forhold. Der er ikke Tvivl om, at denne Lov er af overordentlig stor Værdi for Befolkningen. Endnu sidste Gang, da jeg saa den afdøde Minister Ingerslev — det var ikke mange Timer før hans Død — udtalte han sin store Tilfredshed ved at have faaet Loven gennemført, hvad kun var sket ved, at man saa vel i Folketinget som i Landstinget havde stillet sig ven-skabeligt over for hans Bestræbelser. Han troede, at hvis man ikke da var kommen overens, havde vi maaske ikke faaet denne højst vigtige Lov. Hvorvidt dette er rigtigt, skal jeg lade staa hen. Men til Dels ved hans energiske Bestræbelser fik vi denne Lov gennemført. Ved en Lov som denne, der var saa ny og havde krævet saa overordentlig meget Arbejde for at faa den gennemført, var det umuligt at tro, at alt ønskeligt var optaget, og man indsatte derfor ogsaa i Loven Bestemmelser om den 5-aarige Revision. Men det var tillige klart for os alle, at dens Ud-førelse i Livet til Dels maatte bero paa de Aftaler, der fandt Sted mellem den paa-gældende Minister og Udvalget. Nu er det saa uheldigt, at Minister Ingerslev døde saa at sige umiddelbart efter Lovens Vedtagelse. De to senere Ministre ere komne hovedkulds ind i det eller have i alt Fald været aldeles ubekendte med de Aftaler, der fandt Sted i Udvalget. Til Dels maatte Generaldirektoratet for Statsbanerne forud-sættes at have kendt noget til disse Aftaler; men paa den anden Side maa det indrøm-mes, at Generaldirektoratet naturligt har en Pligt og en Trang til at sørge for